

B.J. Blommers (1845-1914)

De zonnige Haagse School

B.J. Blommers (1845-1914)

De zonnige Haagse School

André Groeneveld

Tiny de Liefde-van Brakel

Else Speelman

Evelien de Visser

WBOOKS

Katwijk's Museum

Inhoud

Antoine Johan Marinus Steinmetz
(1867-1950), fotograaf Den Haag,
Portret B.J. Blommers (1845-1914),
ca. 1875-1880. Foto.

5 Voorwoord

HANS SCHONENBERG

7 ‘Ja, je ziet soms zooveel moois op Katwijk, dat je er niet tot rust zou kunnen komen’

TINY DE LIEFDE-VAN BRAKEL

42 Blommers’ ‘Hulde aan Carnegie’ en zijn reis naar New York van 1912

ANDRÉ GROENEVELD

56 Zonnige strandtaferelen en huiselijke interieurs: het oeuvre van B.J. Blommers

EVELIEN DE VISSER

94 Blommers’ vissersvrouwen in bedrijf

ELSE SPEELMAN

121 Noten

126 Literatuur

127 Met dank aan

127 Fotoverantwoording

128 Colofon

Voorwoord

In 1966 werd door de heren Van Brakel en Varkevisser die beschikten over een historische belangstelling en een vooruitziende blik het Genootschap 'Oud Katwijk' opgericht. De naoorlogse wederopbouw van Katwijk was voltooid, nieuwe wijken verrezen rond de oude dorpskernen en er werd een begin gemaakt met het saneren van oude buurtjes – voorlopers van de huidige woonerven. Helaas werden ook monumentale gebouwen het slachtoffer van de vernieuwingsdrang die zich van de plaatselijke bestuurders had meester gemaakt. De klederdracht verdween uit het straatbeeld en allengs ontstond door giften en aankopen een collectie gebruiks- en kunstvoorwerpen. Om deze collectie te tonen werd vervolgens de Stichting Katwijks Museum opgericht.

In 1900 vertrok Bernard Blommers – toen al een internationaal gewaardeerd schilder – uit Scheveningen waar door aanleg van een vissershaven de schilderachtige bedrijvigheid op het strand was verdwenen. Hij vestigde zich in Katwijk waar nog met de traditionele bomschuiten vanaf het strand werd gevist. Vanuit zijn aan de zeereep naast de Oude Kerk gelegen villa met atelier 'Thérèse' genoot hij van de taferelen die zich voor zijn oog afspeelden. Blommers vertelt: 'U moest dat eens zien, zoo van het balkon voor ons huis met naast ons die typische Katwijkse kerk en de mooie, golvende heuvels op de achtergrond. Daar kan ik soms uren naar zitten kijken. Dan zie je daar zoo'n man of vrouw of zoo'n groepje voorbijkomen, dat doet 'm dan zoo aardig. En dan moet er de zon op schijnen. Dan geniet je werkelijk!' Onderwerp van zijn werk waren de bewoners van de buurtjes in de oude dorpskern, vissers en hun gezin uit het Houtershof, de Parledam en de Leeuwenkuil. De motieven waren talrijk: interieurs, buurtpraatjes rond het erf, spelende kinderen aan het strand, vrouwen met hun kroost uitkijkend naar de terugkerende en uitvarende schepen, de visafslag op het strand. Blommers vertelt: 'O, er is zo veel moois in Katwijk. Die vissersbevolking levert zoveel karakteristieks op, dat

waard is dat het op het doek wordt gebracht. Een van de meest typische dingen vind ik het z.g. 'lijnhalen'. Daar heb ik heel wat schetsen van gemaakt. Zoo zag ik het dikwijls vanuit mijn woning. Ik vind het 'n bijzonder schilderachtig gezicht! Die lijnhaler, die daar, tegen de branding in, in zee gaat om de lijn te halen van de schuit die niet dicht genoeg aan wal kan komen en die nu door middel van dat touw op het strand wordt getrokken ... zoo'n stoere vent, die dan terugkomt op z'n sliknat paard, – en al die vrouwen in stille verwachting naar z'n eerste tijding: 'alles wel aan boord!' Dat is prachtig om te zien, dat leven, dat er uit die groepen straalt. Ik moet er toch eens een groot schilderij van maken ... levensgroot, want dat trekt me bijzonder aan!' (Tiny de Liefde-van Brakel, *B.J. Blommers, 1845-1914*, tentoonstellingscatalogus Katwijks Museum, 1993). Blommers' werk kenmerkt zich door een zonnige toets. In tegenstelling tot het werk van zijn collega Jozef Israëls is bij Blommers nergens te zien dat de vissers werden blootgesteld aan barre omstandigheden en hun gezin moest rondkomen van een schamel loon.

Bernard Blommers behoorde met Jan Toorop en Willy Sluiter tot de meest aansprekende schilders die ooit in Katwijk hebben gewoond en gewerkt en grote invloed hadden. In dit jubileumjaar eert het Genootschap 'Oud Katwijk' de nagedachtenis aan Bernard Blommers met een tentoonstelling. Een groot aantal bruiklenen uit museale collecties en bezit van particulieren en kunsthandelaren is door de tentoonstellingscommissie bijeen gebracht waardoor de bezoeker een fraai beeld krijgt van leven en werken van Bernard Blommers. Het bestuur dankt de bruikleengevers voor hun bereidheid werken tijdelijk af te staan. Wij hopen dat deze in samenwerking met wbooks uitgegeven catalogus zijn weg zal vinden naar talrijke bezoekers van deze expositie.

*Hans Schonenberg, voorzitter bestuur Katwijks Museum/
Genootschap Oud Katwijk*

In de duinen of De witte vlindertjes.
Olieverf op doek, 59 x 39,8 cm. Particuliere collectie.

‘Ja, je ziet soms zooveel moois op Katwijk, dat je er niet tot rust zou kunnen komen’¹

TINY DE LIEFDE-VAN BRAKEL

Bevriende kunstenaars hadden Bernardus Johannes Blommers al vaak gewezen op het schilderachtige Katwijk waar de onderwerpen voor schilderijen zich pal voor je deur openbaarden als hij weer eens mopperde over het steeds mondainer en drukker wordende Scheveningen. En toen kwam in 1894 die hevige noordwester storm op zaterdagnacht vlak voor de kerstdagen. Het gebulder en het gegier van de wind die tot orkaankracht aanzwol zou bij de Scheveningers nog lang in het geheugen blijven. De hoog opgezwepte golven hadden brokken van de kust weggeslagen en vissersboten die voor de winterstalling hoog op het duin lagen raakten zwaar beschadigd. Het was een ravage. Vissers en reders haastten zich die nacht naar de plaats des onheils en probeerden met ankers en touwen de loodzware bomschuiten vast te leggen; ze vochten als leeuwen voor hun schepen.

In Scheveningen werd na de verwoestende storm begonnen met het aanleggen van een reeks golfbrekers en de bouw van een zeewering om een volgende ramp te voorkomen. Bomschuiten konden daardoor nauwelijks meer met paarden op het strand getrokken worden en moesten uitwijken naar andere havens tot Scheveningen over een eigen haven kon beschikken.² De bedrijvigheid rond de grote aantallen vissersboten verdween op het Scheveningse strand tot verdriet van velen, waaronder de kunstenaars.

Ook in Katwijk raasde de storm langs de kust. Nog nooit had men zo’n hoog water meegemaakt en ook daar waren de vissersboten een gemakkelijke prooi geweest voor de machtige natuurelementen. Maar na de storm bleef het strand dé plek voor de bomschuiten en alle schilderachtige activiteiten en drukte daaromheen.

In Katwijk bleef alles bij het oude.

Blommers ging een paar keer naar Katwijk, maar het dorp viel hem toch wat tegen omdat hij niet vond wat hij in Scheveningen zo graag zag. Hij vertelde: ‘De kinderen

zelfs zijn er niet zoo schilderachtig. Maar later heb ik me er meer mee verzoend omdat ik er heel iets anders ben gaan schilderen. Ik schilder er nu die schelpenkarren’³ Het werken in Katwijk ging hem steeds meer bevallen.

In 1899 kocht de 54-jarige kunstschilder een woning in Katwijk dicht bij de Oude Kerk, op een rustige plek vlak aan zee, met landinwaarts nabij de Kerksteeg wat lage woningen en zuidwaarts aan de zeekant een schilderachtig groepje huisjes, tezamen ‘de Meelzak’ geheten. De door Blommers gekochte woning, waarin eerder de kunstenaars D.A.C. Artz en A. Stengelin gewoond hadden, werd afgebroken en de Leidse architect H.J. Jesse kreeg de opdracht voor die plek een zomerhuis met atelier te ontwerpen. Het huis werd ‘Villa Thérèse’ genoemd naar het jongste dochtertje. Het zou voor de hele familie een geliefd onderkomen worden in de zomer- en herfstmaanden. In 1903 liet de kunstenaar zijn atelier vergroten en kocht hij nog een stuk grond vóór zijn woning om het mooie uitzicht op zee en strand voor de toekomst zeker te stellen.⁴ ‘Ja, ik woon daar op een aardige plek, vlak aan zee en alle bedrijvigheid zo om me heen. (...) Een enkele maal schilder ik wel eens een studietje, soms zoo uit m’n raam of van de veranda..., daar heb ik van die doekjes voor die juist in de deksel van m’n kleine schilderskist passen.’⁵

Hij was zeker niet de enige schilder die in het vissersdorp een huis betrok. In hetzelfde jaar gaf Jan Toorop aan de architect H.P. Berlage de opdracht voor het ontwerpen van een atelierwoning en in 1901 betrok Willy Sluiter zijn huis aan zee. De schilders Evert Pieters en Charles Gruppe volgden hun voorbeeld. Ook Gerhard ‘Morgenstjerne’ Munthe betrok een huis pal aan zee. In de Katwijkse hotels wemelde het in de zomermaanden van schilders uit alle windstreken. Vanuit omliggende landen zoals Duitsland, België, Engeland, Schotland, maar ook uit Amerika en Canada kwamen kunstenaars naar het eenvoudige Katwijk aan Zee, dat uitgegroeid was tot een ver over de

Katwijk. Oude Kerk, 1895-1898.
Prentbriefkaart, 9 x 13 cm. Particuliere collectie AG.

Gezicht op Katwijk aan Zee, 1899-1910.
Naast de Oude Kerk de platte 'Villa Thérèse'
van Blommers. Prentbriefkaart, 9 x 13 cm.
Particuliere collectie AG.

grenzen bekende en geliefde kunstenaarskolonie. Men schreef over deze schilderende bezoekers in 1905: 'Typisch is het hoe zij, wanneer er een schuit in het zicht is, zwaarbepakt met vouwstoel, parasol, ezel en schilderskist, de aankomst zitten af te wachten. Nauwelijks is de schuit aan wal of het schilderen begint, om niet te eindigen dan wanneer de zon reeds lang onder de horizon is.'⁶

Het begon allemaal in Den Haag

Bernardus Johannes Blommers werd op 30 januari 1845 in Den Haag geboren als zoon van Pieter Blommers en Anna Maria van Balen. Pieter Blommers had aan het Spui een steendrukkerij en zijn zoon was al op zeer jonge leeftijd in de drukkerij te vinden om er te tekenen. Vader Blommers zag in hem een goede opvolger en na het verlaten van de school ging hij bij zijn vader in de leer. Hij tekende op steen de meest uiteenlopende onderwerpen zoals landkaarten en afbeeldingen voor kinderboekjes. Trots liet vader Blommers werk van zijn zoon aan een bevriende kunstenaar zien. 'Nu, dat vond die schilder toen zoo aardig geteekend voor een jongen zonder eenige opleiding, dat hij m'n vader de raad gaf me op de academie te doen', vertelde Blommers later.⁷

De leerling-lithograaf wilde graag naar de tekenacademie, maar hij was een goede kracht en kon in de zaak niet gemist worden. Na enige aarzeling stemde vader toe als zijn werk in de drukkerij er maar niet onder zou lijden.

Oude Kerk, Katwijk, ca. 1900-1905.
Olieverf op doek, 40 x 49 cm. Particuliere collectie.

*Zonsondergang,
Katwijk (studie),
ca. 1900-1905.
Gezien vanaf het balkon
van 'Villa Thérèse'.
Olieverf op doek,
40 x 49 cm. Particuliere
collectie.*

Op 18-jarige leeftijd werd Bernardus Blommers, door vrienden altijd 'Blommers' genoemd, ingeschreven als student aan de Haagse tekenacademie. Zijn medeleerling en beste vriend was Willem Maris. Willem had twee oudere broers Jacob en Matthijs, beiden gedreven kunstschilders die door de twee studenten werden bewonderd.

Blommers volgde de avondlessen aan de academie en overdag werkte hij in de drukkerij. Als de jonge studenten de natuur introkken om te tekenen wilde hij mee, maar het lithografeerwerk moest ook gedaan worden. Dat moest dan maar 's nachts gebeuren. Met Willem Maris en Jan Vrolijk trok hij erop uit. Soms zagen zij op hun tochtjes naar buiten de ervaren kunstenaar J.H. Weissenbruch aan het werk en van een afstandje keken de aankomende schilders met veel belangstelling toe.

De drukkers in de steendrukkerij begonnen te klagen over het werk van de jonge Blommers. De scherpe lijnen, die voor het steendrukken nodig waren, vervaagden door het veelvuldig schetsen. De academiestudent verlangde echter maar een ding: 'schilder worden', en voelde steeds minder voor het werk in zijn vaders drukkerij.

Zijn grote voorbeelden en raadgevers

Van jongs af aan waren Jacob en Matthijs Maris voor Blommers van grote betekenis. Hij vertelde hoe hij en Willem met veel ontzag stonden toe te kijken als Jacob en Matthijs

aan het werk waren. Hoe ieder aquarelletje, elke studie van beide broers een openbaring was, zowel van opvatting als uitvoering en hoe ieder krabbeltje, soms in de marge van een aquarel, eerbiedig door hen werd bewaard.⁸ In 1865 vertrok Jacob voor verdere studie naar Parijs.

In hetzelfde jaar begon Blommers aan zijn eerste schildering. Hij schilderde dit in zijn vaders kantoor, waar hij maar weinig ruimte tot zijn beschikking had. Hij stuurde het werk, voorstellende een nettenboetende vissersvrouw met een klein meisje, naar de tentoonstelling van Levende Meesters in Amsterdam. Het schilderij hing op de tentoonstelling naast een doek van zijn grote voorbeeld, de twintig jaar oudere Jozef Israëls. De persoonlijke kennismaking vond echter plaats op het Scheveningse strand. Israëls, gezeten in een strandstoel, raakte in gesprek met Blommers over het verrukkelijk zeegezicht. De bekende schilder kwam er al pratende achter dat zijn jonge gesprekspartner een beginnend kunstschilder was en zijn buurman op de expositie. Daar op het strand werd de basis gelegd voor een levenslange vriendschap, een vriendschap die voor de ontwikkeling van Blommers' kunstenaarschap van grote betekenis zou zijn. Elk woord en elke raadgeving van de grote meester aan de jonge schilder werd gretig aangehoord en uitgevoerd en, zo schreef een journalist: 'als men Blommers eens vol enthousiasme wil zien moet men maar beginnen over Israëls!'⁹

Spelende kinderen op een vlot.

Olieverf op doek, 34,8 x 44 cm. Particuliere collectie (uit de collectie van Mr. John Reid, Glasgow, 1913).

Spelende kinderen aan het strand of Bergje scheppen, ca.1900.
Olieverf op doek, 55,5 x 69,5 cm. Collectie Kunsthandel A.H. Bies, Eindhoven.

Willy Sluiter (1873-1949), *B.J. Blommers schetsend, Heeze*, okt. 1899. Potloodtekening. Particuliere collectie.

Willy Sluiter (1873-1949), *Portret Blommers, Heeze*, 1899. Potloodtekening, 24 x 18 cm. Collectie Katwijks Museum/ Genootschap Oud Katwijk, inv.nr. 2074.

houtsneden is après tout niet doorgegaan, maar ik heb er toch mee gewonnen dat ik er eindelijk eens toe gekomen ben ze goed te sorteeren en in orde te brengen.²⁵

Binnen de kring van Pulchri Studio werd in 1876 een nieuwe vereniging opgericht, de 'Hollandsche Teekenmaatschappij', die zich als doel had gesteld de aquarel te propageren als een zelfstandig te waarderen kunstwerk. Blommers was een van de oprichters. Er werden met veel succes binnen- en buitenlandse tentoonstellingen georganiseerd van tekeningen en aquarellen van de leden.

In Engeland, Schotland, Amerika en Canada werd het werk van de schilders van de Haagse School met veel lof ontvangen. Blommers ontving prijzen, medailles en onderscheidingen en werd bij enkele binnen- en buitenlandse kunstenaarsverenigingen tot erelid benoemd. Zo viel hem in Amerika de buitenkans te beurt als erelid van de Artclub van Philadelphia te worden geportretteerd door de beroemde Amerikaanse schilder Thomas Eakins (p. 25).

In 1908 werd de 'Kunstvereniging Katwijk' opgericht met B.J. Blommers als erevoorzitter. Verschillende malen

reisde hij naar de Biënnale in Venetië, waar werk van hem werd tentoongesteld. In 1913 was hij nauw betrokken bij de totstandkoming van het Nederlands Paviljoen in Venetië. Onder zijn voorzitterschap werd de ‘Speciale commissie ter behartiging der belangen van de Nederlandsche kunstenaars te Venetië’ benoemd.

Blommers maakte voor zijn vrouw het schilderij *De Meelzak*, voorstellende de boer met de hondenkar, met daarin de melkbus, die dagelijks voorbij zijn huis sukkelde. Op de achterkant van het paneeltje schreef hij: ‘Aan mijn lieven vrouw op haar verjaardag, 25 April 1914, B.J. Blommers’.

In hetzelfde jaar brak de Eerste Wereldoorlog uit. De

plompe bomschuiten waren inmiddels grotendeels vervangen door rankere en snellere loggers en deze boten weken uit naar grote havens elders. Met het verdwijnen van de bomschuiten op het Katwijkse strand verdwenen ook de kunstenaars.

Op 15 december 1914 overleed Bernardus Johannes Blommers, bijna zeventig jaar oud, geliefd bij een ieder die hem kende. Hij werd begraven op de begraafplaats Oud Eik en Duinen in Den Haag. Het grafmonument, ontworpen door de beeldhouwer Charles van Wijk, toont in het midden het portret van de schilder in reliëf, rechts aan de voet van het beeldhouwwerk ligt een palet met penselen en links staat een wenende vissersvrouw (p. 124).

Interieur atelier Blommers, Van Stolkweg Scheveningen.
Foto RKD – Nederlands Instituut voor Kunstgeschiedenis, Den Haag.

De zonnige kant van het leven

Het leven van de blijmoedige rasschilder is een echt succesverhaal. Zijn leven is als zijn kunst en zijn kunst is, zoals men leest in een interview uit 1892, 'gevoelig en levendig getoetst; nu eens een behaaglijk verwarmd binnenhuis; dan een zonnig strand, of een geweldige stormbui, die de lui bij elkaar doet kruipen onder bescherming van een pink.'²⁶

Zijn toegankelijke werk toont veelal gelukkige moeders, vrolijk spelende kinderen, de ijverige vissersbevolking of het eenvoudige leven op het platteland. Dit in tegenstelling tot zijn grote voorbeeld en mentor, de ernstige, melancholieke Jozef Israëls, die ook het zorgelijke leven op het doek laat zien. Zowel in Scheveningen als in Katwijk heerste in veel gezinnen armoede doordat menig visser een zeemansgraf kreeg. Dit leed ziet men in de

Moeder met kind in de duinen.
Olieverf op paneel, 21 x 15 cm.
Particuliere collectie.

schilderijen van Blommers zelden terug, hij toont liever de zonnige kant van het leven. De kunstcriticus H.P. Bremmer merkte destijds de afwezigheid van enige diepte in het kunstenaarschap op, maar bezweek voor de vlotte en frisse wijze waarop Blommers 'een levende zin van behagen in het leven' op het doek zette.²⁷ Ruim honderd jaar na het overlijden van Bernardus Johannes Blommers is zijn werk nog steeds zeer geliefd.

Moeder met twee kinderen in de duinen.
Olieverf op paneel, 21 x 15 cm.
Particuliere collectie.

Bij de was liggend meisje.
 Olieverf op doek,
 17,5 x 27,5 cm. Collectie
 Gemeentemuseum
 Den Haag, inv.nr. 0331625.

Bij de Meelzak
 Olieverf op doek, 17 x 26,5 cm. Collectie Hervormde Gemeente Katwijk aan Zee, in bruikleen
 aan het Katwijks Museum.

Het echtpaar Blommers aan boord van het *SS Nieuw Amsterdam*, febr. 1912.
Foto. Particuliere collectie.

Blommers' 'Hulde aan Carnegie' en zijn reis naar New York van 1912

ANDRÉ GROENEVELD

Dat B.J. Blommers een schilder van groot aanzien was, moge blijken uit de uitnodiging die hij in 1911 kreeg een portret te maken van Andrew Carnegie, in diens tijd een van de rijkste mensen ter wereld. Het portret was het geschenk van het Nederlandse volk aan het door Carnegie gefinancierde Vredespaleis in Den Haag. Blommers was in Amerika zeker geen onbekende, hij was er eerder geweest, en werken van de schilders van de Haagse School werden door Amerikaanse verzamelaars gretig aangekocht. Het is zeker van invloed geweest op Carnegies medewerking – niet iedere schilder kwam bij een Amerikaanse magnaat binnen. Wie was Andrew Carnegie en hoe kwam het huldeportret, met zijn iconische verwijzing naar het Statue of Liberty, tot stand?

Andrew Carnegie wordt in 1835 in het Schotse Dunfermline geboren. Zijn vader is er handwever maar met dit werk is geen droog brood in verdienen. Vader Carnegie besluit daarom in 1848 naar Amerika te emigreren en het

gezin strijkt neer in Allegheny, Pennsylvania, een stad onder de rook van Pittsburgh. Daar blijken de arbeidsomstandigheden voor wevers niet veel beter te zijn dan in het oude Schotland. Andrew, dan 13 jaar oud, gaat in Allegheny in een katoenspinnerij werken voor een loon van \$ 1.20 per week. Het jaar daarop vindt hij als boodschapper van telegrafieberichten een beter baantje bij het telegraafkantoor van de *Ohio Telegraph Compagny*. In 1853 volgt een voor zijn latere carrière belangrijke stap: hij gaat werken bij de *Pennsylvania Railroad*, waar hij de rechterhand wordt van een van de topmannen van het spoorwegbedrijf, Thomas Scott. Hier leert hij veel over zaken, zaken doen en de spoorwegindustrie.

Het zaken doen gaat zo goed dat Andrew Carnegie in 1865 het spoorwegbedrijf verlaat en een eigen bedrijf opricht, *The Keystone Bridge Company*. Nu blijkt de relatie met zijn oude werkgever heel bruikbaar want Carnegie gaat smeedijzeren spoorbruggen bouwen en verkopen. De

Geboortehuis Andrew Carnegie
in Dunfermlin, 1905-1910.
Prentbriefkaart, 9 x 13 cm.
Particuliere collectie AG.

Colofon

B.J. Blommers (1845-1914). De zonnige Haagse School verschijnt ter gelegenheid van de gelijknamige tentoonstelling in het Katwijks Museum, van 12 juli t/m 12 november 2016.

Uitgave

wbooks, Zwolle
info@wbooks.com
www.wbooks.com
i.s.m.
Katwijks Museum
info@katwijksmuseum.nl
www.katwijksmuseum.nl

Beeldredactie

André Groeneveld
Johan Thelen

Tekst

André Groeneveld
Tiny de Liefde-van Brakel
Else Speelman
Evelien de Visser

Eindredactie

Jan Buijsse

Tentoonstellingscommissie Katwijks Museum

Ans Parlevliet, voorzitter
Ria de Best, secretaris
Jaap van Duijvenbode, penningmeester
Huig van Duijn
André Groeneveld
Else Speelman
Cees Tavenier
Johan Thelen

Vormgeving

Marjo Starink, Amsterdam

© 2016 WBOOKS

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De uitgever heeft ernaar gestreefd de rechten met betrekking tot de illustraties volgens de wettelijke bepalingen te regelen. Degenen die desondanks menen zekere rechten te kunnen doen gelden, kunnen zich alsnog tot de uitgever wenden.

Van werken van beeldende kunstenaars aangesloten bij een CISAC-organisatie is het auteursrecht geregeld met Pictoright te Amsterdam.

© c/o Pictoright Amsterdam 2016

ISBN 978 94 625 8152 4

NUR 646

Omslag: *Kinderen der Zee*.

Aquarel, 56,1 x 37,1 cm. Collectie Groninger Museum, Groningen, inv.nr. 1905.0047.

Frontispiece: *Op zusjes rug langs het strand*.

Olieverf op doek, 65,2 x 45,3 cm. Collectie Museum Kunst der Westküste, Alkersum/Föhr, inv.nr. 2 BLO 01.

Schutblad voor: Interieur atelier Blommers, Van Stolkweg Scheveningen. Foto RKD – Nederlands Instituut voor Kunstgeschiedenis, Den Haag.

Schutblad achter: Het echtpaar Blommers voor 'Villa Thérèse' te Katwijk aan Zee. Foto Particuliere collectie.

B.J. Blommers (1845-1914). De zonnige Haagse School biedt een nieuwe kijk op Blommers' kunstenaarschap en zijn positie binnen de Haagse School.

U moest dat eens zien, zoo van het balkon voor ons huis met naast ons die typische Katwijkse kerk en de mooie, golvende heuvels op de achtergrond. Daar kan ik soms uren naar zitten kijken. Dan zie je daar zoo'n man of vrouw of zoo'n groepje voorbijkomen, dat doet 'm dan zoo aardig. En dan moet er de zon op schijnen. Dan geniet je werkelijk!

Voor het eerst in ruim twintig jaar verschijnt een nieuwe monografie over Bernardus Johannes Blommers (1845-1914), één van de grote Haagse Schoolschilders die ook voor de kunstenaarskolonie Katwijk belangrijk is geweest. In het boek komen zijn stijlontwikkeling en de perceptie van zijn werk in Nederland uitgebreid aan bod. Blommers stond bekend om zijn zonnige strandtaferelen met spelende kinderen, en zijn voorstellingen van de visafslag: werken die hij in zijn ateliers in Scheveningen en Katwijk vervaardigde. In 1900 vestigde de kunstenaar zich in de zomermaanden in Katwijk waar hij naast de Oude Kerk en direct aan het strand 'Villa Thérèse' liet bouwen. Aan het eind van zijn leven was Blommers een beroemd en succesvol kunstenaar in binnen- en buitenland. In 1904 werd hij zelfs ontvangen door de Amerikaanse president Theodore Roosevelt.

Het Katwijkse Museum viert het 50-jarig jubileum van Genootschap 'Oud Katwijk' met een overzichtstentoonstelling en dit boek gewijd aan deze boeiende kunstenaar.